

FROM THE PASTOR'S DESK

Sunday, April 12, 2026

Dear Families and Friends,

Happy Easter!

I came upon another Facebook reel, which I transcribed using dictation as below:

There was a man who carried a heavy belief inside him—that he was lesser than everyone else. No matter what he did, he felt invisible, useless, and replaceable. One day, exhausted by that feeling, he went to a holy man and asked quietly, "Do I even matter? What is my life really worth?" The old man didn't answer right away; instead, he placed a small plain stone into the man's hand. "Take this to the public market," he said. "If anyone asks its price, don't explain, don't argue, just raise two fingers." The man followed the instruction at the market. People passed him without much interest. The stone looked ordinary, nothing special. A woman eventually stopped. "How much for that stone?" she asked. The man raised two fingers. "Two dollars," she said. "I'll buy it." The man was shocked. He declined and rushed back to the holy man, confused that anyone would even want it. The old man nodded and said, "Now take the same stone to an auction hall and do the same thing." At the auction, a collector noticed the stone and asked for its price again. The man raised two fingers. "200," the collector said. "That's fair." The man's heart started racing. The same stone, the same silence, and a different reaction. When he returned, the holy man smiled and gave one final instruction: "Take it to a specialized dealer in the city at the shop." The dealer's eyes widened the moment he saw the stone. "I've been searching for this for years." The dealer said urgently, "How much do you want?" The man raised two fingers. "\$200,000," the dealer replied without hesitation. "I'll pay now." The man could barely speak when he returned. The holy man finally said, "Your worth never changed. Only your location did. Some places will see you as ordinary. Some will try to get you cheap. Some won't even look twice, but in the right place, you are rare.

The moral of the story: Your value is not decided by the people who overlook you. Being ignored, underpaid, or underestimated does not mean you are worthless; it only means you were standing in the wrong place. There are environments that drain you, and there are environments that recognize you. Your job is not to beg for value but to move until you are aware your value is seen because the stone never changed, only the hands holding it did.

This story can illustrate to us also that Jesus values you more than anyone in this world. You're valuable! You're loved by God! God wants to embrace us always, especially today on Divine Mercy Sunday!

Fr. Andrew C. Nguyen

Pastor

THƯ CHA CHÍNH XỨ

Chủ nhật, ngày 12 tháng 4 năm 2026

Kính thưa Quý Cụ, Quý Ông Bà và Anh Chị Em:

Chúc mừng Lễ Lòng Thương Xót Chúa!

Tôi xem được một đoạn video ngắn khác trên Facebook, và tôi đã ghi lại nội dung qua cách đọc chính tả như sau:

Một người đàn ông kia mang trong mình một mặc cảm nặng nề -- rằng anh ta thấp kém hơn tất cả mọi người. Dù anh ta làm gì đi nữa, anh ta vẫn cảm thấy mình vô hình, vô dụng và dễ bị thay thế. Một ngày nọ, kiệt lực vì cảm giác đó, anh ta đến gặp một vị thánh nhân và lặng lẽ hỏi: "Tôi có đáng giá gì không? Cuộc đời tôi thực sự đáng giá bao nhiêu?" Vị thánh không trả lời ngay; thay vào đó, ông đặt một viên đá nhỏ đơn sơ vào tay người đàn ông. "Hãy mang viên đá này ra chợ," ông nói. "Nếu ai hỏi giá, đừng giải thích, đừng tranh cãi, chỉ cần giơ hai ngón tay lên." Người đàn ông làm theo lời chỉ dẫn ở chợ. Mọi người đi ngang qua mà không mấy quan tâm. Viên đá trông bình thường, không có gì đặc biệt. Cuối cùng, một người phụ nữ dừng lại. "Viên đá này giá bao nhiêu?" bà hỏi. Người đàn ông giơ hai ngón tay lên. "Hai đô la," bà nói. "Tôi sẽ mua nó." Người đàn ông thật ngạc nhiên. Anh ta từ chối và vội vã quay lại gặp vị thánh, bối rối không hiểu sao lại có người muốn mua nó. Ông lão gật đầu và nói: "Bây giờ hãy mang viên đá đó đến một phòng đấu giá và làm điều tương tự." Tại buổi đấu giá, một nhà sưu tầm để ý đến viên đá và hỏi giá một lần nữa. Người đàn ông giơ hai ngón tay lên. "200," nhà sưu tầm nói. "Giá đó cũng hợp lý." Tim người đàn ông đập thình thịch. Cùng một viên đá, cùng một sự im lặng, nhưng phản ứng lại khác. Khi trở về, vị thánh nhân mỉm cười và đưa ra lời chỉ dẫn cuối cùng: "Hãy mang nó đến một cửa hàng chuyên buôn bán đá quý trong thành phố." Mắt người buôn bán mở to khi nhìn thấy viên đá. "Tôi đã tìm kiếm viên đá này nhiều năm rồi." Người buôn bán nói gấp gáp: "Ông muốn bao nhiêu tiền?" Người đàn ông giơ hai ngón tay lên. "200.000 đô la," người buôn bán trả lời không chút do dự. "Tôi sẽ trả ngay." Người đàn ông gần như không nói nên lời khi trở về. Vị thánh nhân cuối cùng nói: "Giá trị của bạn không hề thay đổi. Chỉ có vị trí của bạn thay đổi mà thôi. Ở một số nơi, bạn sẽ bị coi thường. Ở một số nơi, bạn sẽ bị lợi dụng để có được với giá rẻ mạt. Ở một số nơi, bạn thậm chí sẽ không được nhìn đến lần thứ hai, nhưng ở đúng nơi, bạn là người hiếm có."

Bài học rút ra từ câu chuyện này: Giá trị của bạn không được quyết định bởi những người coi thường bạn. Bị phớt lờ, bị trả lương thấp hoặc bị đánh giá thấp không có nghĩa là bạn vô giá trị; điều đó chỉ có nghĩa là bạn đang đứng ở sai chỗ. Có những môi trường làm bạn kiệt sức, và có những môi trường công nhận bạn. Nhiệm vụ của bạn không phải là cầu xin giá trị mà là phải tiến lên cho đến khi bạn nhận ra giá trị của mình được nhìn nhận, bởi vì hòn đá không hề thay đổi, chỉ có bàn tay cầm nó thay đổi mà thôi.

Câu chuyện này cũng cho chúng ta thấy rằng Chúa Giê-su coi trọng bạn hơn bất cứ ai trên thế giới này. Bạn có giá trị! Bạn được Chúa yêu thương! Chúa luôn muốn ôm lấy chúng ta, đặc biệt là hôm nay, Chúa Nhật Lòng Thương Xót Chúa!

Lm. Phêrô Nguyễn Chí Thông

Chánh xứ

MENSAJE DE NUESTRO PARROCO

Domingo 12 de abril, 2026

Estimadas Familias y Amigos:

¡Feliz Pascua!

Me encontré con otro video corto en Facebook, que transcribí usando dictado como sigue:

Había un hombre que llevaba dentro de sí una pesada creencia: que era menos que los demás. No importaba lo que hiciera, se sentía invisible, inútil y reemplazable. Un día, agotado por ese sentimiento, fue a ver a un hombre santo y le preguntó en voz baja: “¿De verdad importo? ¿Cuál es el valor de mi vida?” El anciano no respondió de inmediato; en cambio, colocó una pequeña piedra sencilla en la mano del hombre. “Llévala al mercado público”, le dijo. “Si alguien pregunta su precio, no expliques, no discutas, solo levanta dos dedos”. El hombre siguió la instrucción en el mercado. La gente pasaba sin mostrar mucho interés. La piedra parecía común, nada especial. Finalmente, una mujer se detuvo. “¿Cuánto cuesta esa piedra?”, preguntó. El hombre levantó dos dedos. “Dos dólares”, dijo ella. “La compro”. El hombre se sorprendió. Rechazó la oferta y regresó apresuradamente con el hombre santo, confundido de que alguien siquiera la quisiera. El anciano asintió y dijo: “Ahora lleva la misma piedra a una sala de subastas y haz lo mismo”. En la subasta, un coleccionista notó la piedra y volvió a preguntar su precio. El hombre levantó dos dedos. “200”, dijo el coleccionista. “Es un precio justo”. El corazón del hombre empezó a latir con fuerza. La misma piedra, el mismo silencio, y una reacción diferente. Cuando regresó, el hombre santo sonrió y le dio una última instrucción: “Llévala a un comerciante especializado en la ciudad, en su tienda”. Los ojos del comerciante se abrieron de par en par en cuanto vio la piedra. “He estado buscando esto durante años”, dijo con urgencia. “¿Cuánto quieres?” El hombre levantó dos dedos. “\$200,000”, respondió el comerciante sin dudar. “Pago ahora mismo”. El hombre apenas podía hablar cuando regresó. El anciano finalmente dijo: “Tu valor nunca cambió. Solo cambió tu ubicación. En algunos lugares te verán como algo ordinario. Algunos intentarán conseguirte barato. Algunos ni siquiera te mirarán dos veces, pero en el lugar correcto, eres algo raro.

La moraleja de la historia: Tu valor no lo deciden las personas que te pasan por alto. Ser ignorado, mal pagado o subestimado no significa que no valgas nada; solo significa que estabas en el lugar equivocado. Hay entornos que te desgastan y hay entornos que te reconocen. Tu tarea no es suplicar por valor, sino moverte hasta que tu valor sea reconocido, porque la piedra nunca cambió, solo cambiaron las manos que la sostenían.

Esta historia también puede ilustrarnos que Jesús te valora más que nadie en este mundo. ¡Eres valioso! ¡Eres amado por Dios! ¡Dios quiere abrazarnos siempre, especialmente hoy, en el Domingo de la Divina Misericordia!

Padre Andrew C. Nguyen

Párroco